

Betænkning

over forslag til lov om ændring af skattekontrolloven.

(Ændringer vedrørende selvangivelsen).

(Afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 1. november 1974).

Udvalget har behandlet lovforslaget i 2 møder. I forbindelse hermed har finansministeren skriftligt besvaret en række spørgsmål.

Finansministeren har i udvalget stillet et ændringsforslag, hvorom der henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *flertal* (socialdemokratiets, venstres, det radikale venstres, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes, socialistisk folkepartis og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af finansministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, idet man anfører at hvis forslaget vedtages, vil de, som udfylder selvangivelse i foråret 1975 og senere, ifalde straf, hvis de ikke meddeler afkrævede oplysninger, som „forventes at få betydning ved fastsættelsen af forskudsgrundlaget for kommende indkomstår“. Dette strider aldeles og komplet med almindelige kriminalretlige retsgarantier, idet det er aldeles uhørt at knytte strafpålæg til, hvad lovgivningsmagten kan „forventes“ senere at vedtage. I forvejen er skattekontrolloven gået alt for vidt med af hensyn til skattevæsenets bekvemmelighed at overdænge borgerne med urimelige byrder, men Big Brother-staten bevæger sig helt ud i det groteske, når den nu vil knytte strafansvar til, om borgeren forventer rigtigt eller forkert ved bedømmelsen af, hvad der senere kan skabes flertal for i folkettinget.

Den socialdemokratiske initiativtager har forsvaret forslaget med, at uden dets vedtagelse sinkes lovgivningsmagtens arbejde. Det er formentlig helt forkert, men selv om så var, må folkettingen først have tilendebragt sit arbejde med et givet spørgsmål, før dette kan få betydning for borgernes straffpålægte, ulystbetonede arbejdsopgaver.

Finansministeren hævder — uden støtte i lovtæksten og derfor antagelig fejlagtigt — at det er forudsat, at reglen kun skal anvendes i tilfælde af den „art“, der er omtalt i bemærkningerne til lovforslaget. Ifølge et af ministeren dagen efter førstebehandlingen i folkettingen produceret korrekturtryk til den nye selvangivelse skal den nye regel i første omgang bruges til, at borgerne under strafansvar skal opdele deres gælds- og renteudgiftsposter i tre kategorier: Prioriteter — Erhvervskreditorer — Privatgæld. Alle sagkyndige undersøgelser i ind- og udland har påvist, at denne opdeling ikke kan foretages i praksis, men nu skal det altså være strafpålæg at gøre det. Herefter ligger der ingen vejledning og derfor ingen afgrænsning i finansministerens trøstbemærkning om, at denne nye lovhjemmel fremover alene kan bruges til at kræve oplysninger af samme „art“.

Derhos har finansministeren udtalt, at ligningsrådets medvirken skulle udgøre en garanti. Fremskridtspartiet kan ikke tiltræde, at der heri skulle ligge nogen særlig retsgaranti.

Alt i alt må forslaget derfor stemples som noget af det mest afskyelige statsdirigereri, som hidtil er forekommet i dansk lovgivningspraksis.